

بِسْمِ اللَّهِ الرَّحْمَنِ الرَّحِيمِ وَبِهِ نَسْتَعِينُ إِلَهَ خَيْرِ نَاصِرٍ وَمَعِينٍ الْحَمْدُ لِلَّهِ رَبِّ الْعَالَمِينَ وَصَلَّى اللَّهُ عَلَى مُحَمَّدٍ وَعَلَى آلِهِمَا الطَّيِّبِينَ الطَّاهِرِينَ وَلَعْنَةُ اللَّهِ عَلَى أَعْدَائِهِمْ أَجْمَعِينَ أَبَدَ الْأَبَدِينَ

قال الله العليّ العظيم في كتابه العليّ الحكيم: فَلَا أُقْسِمُ بِمَوَاقِعِ النُّجُومِ وَإِنَّهُ لَقَسَمٌ لَوْ تَعْلَمُونَ عَظِيمٌ

مبنای افق تقاویم نجومی بنیاد حیات اعلیٰ: ساعت جهانی KMT کعبه مشرقه مکه مکرمه

وقایع فلکی خاص

نوروزنامه ۱۴۰۳

۱۰ رمضان ۱۴۴۵ = ۱ فروردین ۱۴۰۳ = ۲۰ مارس ۲۰۲۴

طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشرف علمی: داور المعارف الإلهیّة

تهیه و تدوین: پژوهشگده علوم نجوم و تقویم و تحجیم بنیاد حیات اعلیٰ

نشر: مرکز نجوم کهن و اسلامی

ارزش نوروز در کلام خازنان وحی علیهم السلام

❖ قد روی عن النبی ﷺ أنه قال: لعليّ ﷺ سبعة عشر إسماء، فقال ابن عباس: أخبرنا ما هي يا رسول الله؟ فقال ﷺ: اسمه عند العرب عليّ ﷺ، و عند أمّه حيدرة، و في التوراة إلیاء، و في الإنجیل بریا، و في الزبور قریا، و عند الروم بطرسیا، و عند الفرس **نیروز**، و عند العجم شمیا، و عند الدیلم فریقیا، و عند الکرور شیعیاء، و عند الزنج حیم، و عند الحبشه تبیر، و عند الترك حمیرا، و عند الأرمن کرکر، و عند المؤمنین السحاب، و عند الکافرین الموت الأحمر، و عند المسلمین وعد، و عند المنافقین وعید، و عندی طاهر مطهر، و هو جنب الله، و نفس الله، و یمین الله عزوجل، قوله «و یحذركم الله نفسه»، و قوله: «بل یداه مبسوطتان ینفق کیف یشاء» (الفصائل تألیف شاذان بن جبرئیل قمی، ص ۱۷۵).

ترجمه: روایت شده از نبی اکرم ﷺ که فرمود: برای علی ﷺ هفده اسم است. پس ابن عباس گفت: یا رسول الله به ما خبر بده که آن اسما چه هستند؟ پس پیامبر ﷺ فرمود: اسم او نزد عرب «علی» و نزد مادرش «حیدره» و در تورات «الیا» و در انجیل «بریا» و در زبور «قریا» و نزد روم «بطرسیا» و **نزد فرس «نیروز»** و نزد عجم «شمیا» و نزد دیلم «فریقیا» و نزد کرور «شیعیاء» و نزد زنج «حیم» و نزد حبشه «تبیر» و نزد ترک «حمیرا» و نزد ارمن «کرکر» و نزد مومنین «سحاب» و نزد کافرین «مرگ سرخ» و نزد مسلمین «وعد» و نزد منافقین «وعید» و نزد من «طاهر مطهر» است و اوست جنب خدا و نفس الله و دست راست خدای عزوجل. بعد پیامبر ﷺ به این دو آیه شریفه استشهاد کرد قول خداوند:

«خداوند شما را از نفس خود بیم می دهد» و قول خداوند: «بل دستان او بازند، هر جور که بخواهد، انفاق می کند».

❖ علامه مجلسی در «بحار الأنوار» آورده است: روی فضل الله بن علی بن عبید الله بن محمد بن عبدالله بن محمد بن محمد بن عبید الله بن الحسين بن علی بن محمد بن الحسن بن جعفر بن الحسن بن علی بن ابی طالب، عن أبي عبد الله جعفر بن محمد بن أحمد بن العباس الدورستی، عن أبي محمد جعفر بن أحمد بن علي المونسي القمي، عن علي بن بلال، عن أحمد بن محمد بن يوسف، عن حبيب الخير، عن محمد بن الحسين الصائغ، عن أبيه، عن مُعَلَّى بن خُنَيس، قال: دخلت على الصادق جعفر بن محمد عليه السلام يوم **النَّيرُوز**، فقال عليه السلام: «أتعرف هذا اليوم؟». قلت: جعلت فداك، هذا يومٌ تعظمه العجم وتتهادى فيه. فقال أبو عبد الله الصادق عليه السلام: «والبيت العتيق الذي بمكة، ما هذا إلا لأمر قديم أفسره لك حتى تفهمه». قلت: يا سيدي! إن علم هذا من عندك أحب إلي من أن يعيش أمواتي وتموت أعدائي.

ترجمه: مُعَلَّى پسر خُنَيس گوید: در روز نوروز، بر امام صادق عليه السلام وارد شدم. فرمود: «آیا این روز را می شناسی؟». گفتم: قربانت گردم! این روز را فارسیان گرامی می دارند و به یکدیگر هدیه می دهند. فرمود: «سوگند به خانه کعبه که این، رمزی دیرینه دارد و برایت روشن می سازم تا آگاه گردی». گفتم: سرورم! آموختن این امر از شما را بیشتر دوست می دارم از آنکه مردگانم زنده شوند و دشمنانم بمیرند.

فقال: «يا مُعَلَّى! إن يوم النَّيرُوز هو اليوم الذي أخذ الله فيه موثيق العباد أن يعبدوه ولا يشرکوا به شيئاً، وأن يؤمنوا برسله و حججه، وأن يؤمنوا بالأئمة عليهم السلام». وهو أوّل يوم طلعت فيه الشمس، و هبت به الرياح، و خلقت فيه زهرة الأرض. وهو

الיום الذي استوت فيه سفينة نوح عليه السلام على الجودي. وهو اليوم الذي أحيا الله فيه الذين خرجوا من ديارهم وهم ألوفٌ حذر الموت، فقال لهم الله موتوا ثم أحياهم. وهو اليوم الذي نزل فيه جبرئيل على النبي صلى الله عليه وآله وهو اليوم الذي حمل فيه رسول الله صلى الله عليه وآله أمير المؤمنين عليه السلام على منكبه حتى رمى أصنام قريش من فوق البيت الحرام فهشمها، وكذلك إبراهيم عليه السلام وهو اليوم الذي أمر النبي صلى الله عليه وآله أصحابه؛ أن يبايعوا علياً عليه السلام بإمرة المؤمنين. وهو اليوم الذي وجّه النبي صلى الله عليه وآله علياً عليه السلام إلى وادي الجن يأخذ عليهم البيعة له. وهو اليوم الذي بوع لأئمة المؤمنين عليهم السلام فيه البيعة الثانية. وهو اليوم الذي ظفر فيه بأهل النهروان و قتل ذا الشديدة. وهو اليوم الذي يظهر فيه قائمنا و ولاية الأمر. وهو اليوم الذي يظهر فيه قائمنا بالدجال فيصلبه على كنانة الكوفة. وما من يوم نيروز إلّا ونحن نتوقّع فيه الفرج؛ لأنه من أيامنا وأيام شيعتنا، حفظته العجم وضيّعتموه أنتم.

آن گاه فرمود: «ای معلّی! روز نوروز، همان روز است که خداوند از بندگان پیمان گرفت او را بپرستند و به او شرك نورزند، به پیامبران و حجت هایش عليهم السلام بگروند و به امامان ایمان آورند. این همان روز است که خورشید طلوع کرد، بادهای وزیدن گرفت و گل های زمین رویدند. این همان روزی است که کشتی نوح عليه السلام بر ساحل جودی آرامش یافت و همان روزی است که خداوند، گروهی چند هزار نفره را که از ترس مرگ از خانه ها بیرون رفته بودند زنده ساخت، پس از آن که آنان را میرانده بود. این، روز فرود جبرئیل عليه السلام بر پیامبر اسلام صلى الله عليه وآله است و روزی است که پیامبر صلى الله عليه وآله امام علی عليه السلام بر دوش گرفت تا بت های قریش را در مسجد الحرام شکست و در همین روز، ابراهیم، بت ها را شکست. این همان روزی است که پیامبر صلى الله عليه وآله به یارانش دستور داد با علی عليه السلام

بیعت کنند و در همین روز، عَلِيّ عَلَیْهِ السَّلَام را برای بیعت گرفتن از جنیان فرستاد. در همین روز، دومین بیعت با امیرالمؤمنین عَلَیْهِ السَّلَام انجام شد. در همین روز بر نهروانیان پیروز شد و ذوالثدیّه (صاحب پستان) را به قتل رساند. در این روز، قائم ما و صاحبان حکومت قیام کنند و در همین روز، قائم ما عَلَیْهِ السَّلَام بر دجال پیروز گردد، و او را در زباله دان کوفه به دار آویزد. در هر روز نوروزی، ما آرزوی فرج داریم؛ چرا که آن از روزهای ما و شیعیان ماست. فارسیان، آن را گرامی داشتند و شما آن را ضایع کردید.

و قال عَلَیْهِ السَّلَام: إِنْ نَبِیَا مِنَ الْأَنْبِیَاء صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ سَأَلَ رَبَّهُ كَيْفَ یُحِیُّ هَؤُلَاءِ الْقَوْمَ الذِّینَ خَرَجُوا، فَأَوْحَى اللّٰهُ إِلَیْهِ أَنْ یَصُبَّ الْمَاءَ عَلَیْهِمْ فِی مَضَاجِعِهِمْ فِی هَذَا الْیَوْمِ، وَهُوَ أَوَّلُ یَوْمٍ مِنْ سَنَةِ الْفَرَسِ، فَعَاشُوا وَهُمْ ثَلَاثُونَ أَلْفًا، فَصَارَ صَبُّ الْمَاءِ فِی النَّیْرُوزِ سَنَةً. (ترجمه) و فرمود: یکی از پیامبران بنی اسرائیل، از خداوند پرسید چگونه مردمانی را که خارج شدند، زنده می کند؟ خداوند بدو وحی کرد که در نوروز، آب بر قبر آنان پاشد و آن، اولین روز سال فارسیان است و آنها زنده شدند، در حالی که سی هزار نفر بودند. از همین جا پاشیدن آب در نوروز، سنّت شده است.

❖ کلینی در «الکافی» چنین روایت می کند: عدّة من أصحابنا، عن سهل بن زیاد و أحمد بن محمد جميعاً، عن ابن محبوب، عن ابراهيم الكرخي، قال: سألتُ أبا عبد الله عَلَیْهِ السَّلَام عن الرجل تكون له ضیعة، فإذا كان یوم المَهْرَجَانِ أو النَّیْرُوزِ، أهدوا الیه الشیء لیس هو علیهم، یتقرّبون بذلك الیه. فقال عَلَیْهِ السَّلَام: «ألیس هم مُصلّین؟». قلتُ: بلی. قال: فلیقبل هدیتهم ولیکافهم؛ فإنّ رسول الله صَلَّی اللّٰهُ عَلَیْهِ وَاٰلِهٖ وَسَلَّمَ قال: «لو أهدی الّیّ کراع لقبلتُ، و كان ذلك من الدین، ولو أنّ کافراً أو منافقاً أهدی الّیّ

وسقاً ما قبلت، و كان ذلك من الدين، أبى الله عزّ وجلّ لى زبد المشركين والمنافقين وطعامهم.

ترجمه: ابراهیم کرخی می گوید: از امام صادق علیه السلام پرسیدم که: شخصی مزرعه ای دارد. روز مهرگان یا نوروز، هدایایی به او داده می شود و قصد تقرب جُستن به وی را ندارند [آیا بپذیرد؟]. فرمود: آیا نمازگزار هستند؟ گفتم: آری. فرمود: باید هدیه آنان را بپذیرد و تلافی کند. به درستی که رسول خدا صلی الله علیه و آله فرمود: اگر برایم ران بُزی هدیه آورند، می پذیرم و این، جزو دینداری است و اگر کافر یا منافقی ران گاو یا گوسفندی برایم هدیه آورد، نخواهم پذیرفت و این هم جزو دینداری است. خداوند، خوراک و دستاورد مشرک و منافق را برای ما روا نداشته است.

❖ نعمان بن محمد تمیمی در کتاب «دعائم الاسلام» روایت می کند: عنه (علی علیه السلام): أَنَّهُ أَهْدَى إِلَيْهِ فَالْوُج، فَقَالَ: مَا هَذَا؟ قَالُوا: يَوْمَ نِيرُوز. قَالَ: فَتَبْرُزُوا إِن قَدَرْتُمْ كُلَّ يَوْمٍ (یعنی تهادوا و تواصلوا فی الله) **ترجمه:** برای علی علیه السلام فالوده هدیه آوردند. فرمود: «این چیست؟». گفتند امروز، نوروز است. فرمود: اگر می توانید، هر روز را نوروز سازید (یعنی به خاطر خداوند، به یکدیگر هدیه بدهید و به دیدار یکدیگر بروید).

❖ شیخ صدوق در «کتاب من لا یحضره الفقیه» آورده است: أتی علی علیه السلام بهدیه الثَّيْرُوز، فَقَالَ علیه السلام: «ما هذا؟». قَالُوا: يَا أَمِيرَ الْمُؤْمِنِينَ! الْيَوْمَ الثَّيْرُوز. فَقَالَ علیه السلام: «إِصْنَعُوا لَنَا كُلَّ يَوْمٍ نَيْرُوزاً». **ترجمه:** برای امام علی علیه السلام هدیه نوروز آوردند. فرمود: «این چیست؟». گفتند: ای امیرمؤمنان! امروز، نوروز است. فرمود: هر روز ما را نوروز سازید!

﴿هو نقل می کند که حضرتش بعد از مطبوع دیدن غذای نوروز (سمنو) فرمود: روی آنّه قال ﷺ: نوروزا لنا كل يوم. ترجمه: روایت شده است که مولا علی ﷺ فرمود: هر روز برای ما را نوروز کنید. (اشاره به مورد پسند بودن) در آن زمان بسیاری از مردم به خدمت مولا علی ﷺ هدیه نوروزی می برده اند و آن حضرت قبول می فرمودند. هدیه ها غالبا عبارت بودند از شکر، پالوده، سمنو که در ظرفهایی از نقره می گذاشتند و به خدمت آن حضرت می بردند.

❖ آورده اند که در نوروز، جامی سیمین، پر از حلوا، برای حضرت پیغمبر ﷺ هدیه آوردند. آن حضرت پرسید: «این چیست؟». گفتند: امروز، روز نوروز است. پرسید: «نوروز چیست؟» گفتند: عید بزرگ ایرانیان است. فرمود: «آری در این روز بود که خداوند، عسکره را زنده کرد». پرسیدند: عسکره چیست؟ فرمود: «عسکره، هزاران مردمی بودند که از ترس مرگ، ترك دیار کرده، سر به بیابان نهادند و خداوند به آنان فرمود: "بمیرید" پس مردند. پس آنان را زنده کرد و ابرها را امر فرمود که بر آنان ببارند. از این روست که سنت آب پاشیدن (در نوروز)، رواج یافته است». آن گاه از حلوا تناول کرد و جام را میان اصحاب قسمت کرد و فرمود: کاش هر روز برای ما نوروز بود.

❖ سیدبن طاووس درباره نوروز می نویسد: هنگامی که آغاز آفرینش جهان هستی در مثل چنین روزی است، شایسته است این روز به عنوان روز عید و شادی تلقی گردد.

رویکردها درباره حقیقت نوروز و نوروز حقیقی

❖ نوروز یعنی روزی که سال نو می شود، و برای آن جشن گرفته می شود، و با حدیث معرفت حقیقت نوروز؛ معلوم گشت که این روز بر اساس مناسبت الهی ولایت مولا علی علیه السلام و پیمان با آن؛ بنیانگذاری شده است، و این روز عید ولایت مولا علی علیه السلام و روز قیام قائم علیه السلام در تاریخ نوروز است؛ و همین مناسبتها نوروز حقیقی و حقیقت نوروز می باشد.

🔸 بر این اساس چند سطح معرفت و رویکرد در این موضوع وجود دارد؛ که بر اساس سطح معرفت و التزام و تبعیت عادات و رسوم مردمی از معارف الهی؛ ملتهای منطقه مقایسه و رتبه بندی می شوند.

🔸 در موضوع حقیقت نوروز و نوروز حقیقی، بجز خواص علویان؛ رتبه عموم ملتها از این قرار است:

{رتبه اول}. نزد آنها اصل؛ مناسبت الهی و علوی است؛ و نوروز بخاطر آن جشن و عید است؛ و تنها تاریخ آن مصادف آغاز سال شمسی است مانند:

۱- خواص علویان ایران؛ که معرفت و سیرت ایشان براساس حدیث معرفت نوروز حقیقی است.

۲- علویان پاکستان بخصوص منطقه پاراچنار که جلوتر از بقیه هستند، چه اینکه جشن در تاریخ نوروز را به اسم مناسبت اصلی و نوروز حقیقی می شناسند، و بر همین اساس جشن گرفته و مراسم پرچم گشایی مولا علی علیه السلام و تجدید بیعت با حضرت ولایت دارند، که بواسطه آن مردم پاراچنار پرچمی را با یاد امام علی علیه السلام برافراشته می کنند؛ و پس از گذشت ۴۰ روز از سال نو این

پرچم را پایین می‌آورند؛ و نوروز و جشن بهاری فرع مناسبت اصلی است.

🌸 در این سرزمین علویان، برنامه عید و جشن و مراسم و اجتماع در تاریخ نوروز، بدون اسم نوروز و مطرح کردن آن، بلکه به اسم عید و مراسم "پرچم گشایی مولا علی (ع)" می‌باشد؛ و این عنوان هم به همه عناوین دینی مذکور در حدیث معرفت نوروز حقیقی یا حقیقت نوروز اشارت دارد: **تطهیر کعبه از بتها و برافراشتن پرچم توحید که بدست حضرت مولا علی (ع) بالای کعبه و در مکه و مسجد الحرام بوده است، و برافراشتن پرچم مولا علی (ع) در مأموریت بیعت گرفتن از جنیان، و پرچم افراشتن مولا علی (ع) در غلبه بر نهروانیان، تا قیام حضرت قائم (ع) که با برافراشتن پرچم ولایت محقق است.**

🌸 اجتماع مردم برای این مراسم و اظهار پیوند و پیمان با این عنوان فوق و مناسبت می‌باشد؛ که اشاره به بیعت الهی بر عبادت خداوند؛ و پیروی از انبیاء الهی (ع) و حضرات مقدسه ائمه (ع) و تکرار بیعت با مولا علی (ع) است.

۳- علویان بالکان (آلبانی و....) و علویان ترکیه؛ جشنی در تاریخ نوروز اول حمل دارند که به عنوان تولد حضرت امام علی علیه السلام است.

{رتبه دوم}. جشن و عید برای آغاز سال شمسی دارند؛ اما آنرا به عنوان مناسبت علوی؛ و با مراسمی دارای این عنوان افتتاح می کنند؛ مانند: علویان افغانستان؛

علویان افغانستان سالشان را در وقت نوروز با مراسم برافراشتن پرچم مولا علی (علیه السلام) شروع کرده؛ و کلیه مراسمات رسمی دولتی و ملی با این برنامه آغاز شده و سال جدید افتتاح می شود، اینها نوروز و آغاز سال را مستقلاً توجه کرده، اما آنرا منوط و مشروط به نشان مناسبت اصلی (ولایت مولا علی (علیه السلام)) و برافراشتن پرچم حضرت مولا علی (علیه السلام) می دانند.

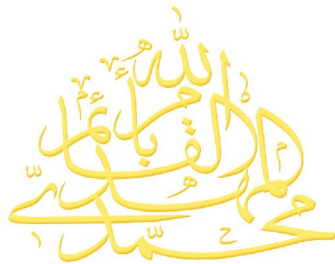
{رتبه سوم}. نوروز را مستقلاً و اصالتاً معتقد و ملتزم بوده، هرچند آن را به ولایت مولا علی (علیه السلام) متبرک می کنند؛ مانند غالب ایرانیان، اگرچه در برخی محافل و مجامع فرهیخته؛ حدیث حقیقت نوروز و نوروز حقیقی را شناخته و آن را اصل می شمارند، اما عموم ناس؛ یا از اصل بودن مناسبت الهی و علوی غیرمطلعند، یا اگر مطلعند؛ بسیاری با تردید و کمی با عقیده؛ آن را باور دارند، اما در هر صورت عموم اقشار آن را براساس عقیده عمومی شان به ولایت متبرک می نمایند.

و نظیر عامه ایرانیان بقیه ملت‌های نوروزی واقع در گستره جغرافیایی نوروز هستند؛ که اگر نوروزی هستند؛ بر اساس همان آغاز سال و بهار هستند، و اگر مطلبی درباره مناسبات دینی آن می دانند؛ در حد تصادف زمانی تاریخ دو واقعه دانسته، و آن را نیز گرامی می دارند؛ و بعضاً آن را با یاد و نام ولایت مولا علی (علیه السلام) تبرک می نمایند.

❖ توضیحات و گزارشات مصور در مورد سطح معرفت، التزام و رویکرد ملت‌های منطقه در موضوع حقیقت نوروز را در غرفه حکمت اعلی؛ در تالار رسانه حیات اعلی مطالعه نمایید:

<http://aela-net6.tk/SAY/p/index.php?q=nqWmo25kZZKXn5WWZJ%2BXp2OJl51heZvkZGConJmssqCinJdjpmpicppyaGJmY1qWo6Ftp3FraWZYIKGlcaSmlKapc2Ri#p53514>

آغاز سال ۱۴۰۳ هجری شمسی

ساعت تحویل سال ۱۴۰۳

ساعت عبور شمس از نقطه اعتدال ربیعی و خط رأس السنه شمسی و نوروز و تحویل سال نو ۱۴۰۳ هجری شمسی به وقت مکه مکرمه: ساعت ۰۶:۰۶ چهارشنبه ۱۰ رمضان ۱۴۴۵ هجری قمری، ۱۴۹۸ میلادی محمدی صلی الله علیه و آله، ۱۲۵۴۹ آفرینش آدم علیه السلام، ۱۱۸۵ عصر صاحب الزمان علیه السلام، ۷ آذر تقویم ذوالقرنین و ۲۰ مارس ۲۰۲۴ میلاد مسیح علیه السلام.

عُبر شمس از نقطه اعتدال ربیعی و خط رأس السنة شمسی که به آن **نوروز** و تحویل سال نومی گویند؛ يك واقعه فلکی کلان بوده، که تنها اختلاف ساعت منطقه ای در آن لحاظ شده، اما در آن طلوع و غروب دخالت نداشته ولذا وقت تحویل به افق محلی معنی ندارد، و در صورت ذکر آن (وقت تحویل به افق محلی) در تقویمی؛ این امر صورت علمی نداشته، و ناشی از اشتباه موضوع با وقایع فلکی خُرد می باشد، که در آن طلوع و غروب دخالت دارد.

از این رو همه کشورهایی که ساعت منطقه ای آنها با ساعت منطقه ای مکه مکرمه متفاوت است، به همان مقدار تفاوت ساعت منطقه ای اختلاف ساعت تحویل دارند، و شهرهای آن کشور در این اختلاف ساعت یکسان هستند.

بنابراین کلیه شهرهای عربستان همان ساعت تحویل در حرمین شریفین را داشته، همچنانکه شهرهای عراق همان ساعت تحویل شهرهای مقدس عراق را داشته، و کلیه شهرهای ایران همان ساعت تحویل شهر مشهد مقدس را دارد، و برای شهرهای بقیه کشورهای جهان از جدول اختلاف ساعات استفاده شود.

ساعت تحویل در هشت بهشت (وقت منطقه ای)

مکه مکرمه	مدینه منوره	کربلای معلا	نجف اشرف	کاظمین شریفین	سامرای غریب	مشهد مقدس	بیت المقدس
۰۶:۰۶	۰۶:۰۶	۰۶:۰۶	۰۶:۰۶	۰۶:۰۶	۰۶:۰۶	۰۶:۳۶	۰۵:۰۶

اختلاف ساعات بلاد با ساعت جهانی مکه مکرمه

❖ مرکز خشکی کره زمین بیت الله الحرام و مکه مکرمه می باشد، لذا همین نقطه را نصف النهار مبدأ، و ساعت مبنای تقویم نجومی **بنیاد حیات اعلی** قرار داده و اختلاف ساعت بقیه نواحی کره زمین را نسبت به **کعبه مشرفه** ذکر می کنیم.

❖ مقدار اختلاف ساعت بلاد با ساعت مکه مکرمه در جدول ذیل مشخص شده و افزایش آن نسبت به ساعت مکه مکرمه با علامت (+) و کاستن آن با علامت (-) اشاره شده است.

❖ ساعت واقعه به ساعت مکه (+ یا -) تفاوت ساعت هر محل با مکه = ساعت واقعه به ساعت هر محل
تفاوت ساعت فصلی: در برخی کشورها در بهار یا فصل دیگر يك ساعت یا بیشتر ساعتها را به جلو می کشند، مقدار و زمان این تغییر ساعت در همه کشورها یکسان نبوده، و برخی هم انجام نمی دهند، ولذا در جدول اختلاف ساعت جهانی در نظر گرفته نمی شود. بنابراین در ایران که تفاوت ساعت همیشگی اش با مکه مکرمه نیم ساعت است، از ابتدای فصل بهار تا آخر تابستان (که يك ساعت، ساعتها به جلو کشیده می شود) باید ۱/۵ ساعت به ساعتها تقویم اضافه شود تا وقت فلکی مطلوب بنابر ساعت محلی تابستانی ایران بدست آید.

+9	نیوزیلند - جزایر مارشال - کریباتی - فیجی - شرق روسیه (Petropavlovsk)
+8	جزایر سلیمان - وانواتو - شرق روسیه (ماگادان)
+7	شرق استرالیا (سیدنی) - تاسمانیا - گینه نو - میکرونزی - گوام - شرق روسیه (Vladivostok)
+6.30	استرالیا مرکزی (آدلاید - داروین)
+6	زاین - کره شمالی و جنوبی - شرق اندونزی (دیلی) - شرق روسیه (Yakutsk)
+5	غرب استرالیا (پرت) - چین - ماکائو - هنگ کنگ - مغولستان - برونئی - فیلیپین - مالزی - تایوان - روسیه (بایکال)
+4	غرب اندونزی - تایلند - لائوس - کامبوج - ویتنام - روسیه (Novosibirsk)
+3.30	برمه (میانمار) - جزایر کوکوس
+3	بنگلادش - بوتان - قرقیزستان - نیمه شرقی قزاقستان (آستانه) - روسیه (Omsk)
+2.45	نپال
+2.30	هند - سریلانکا - جزایر نیکوبار
+2	پاکستان - ترکمنستان - تاجیکستان - ازبکستان - غرب قزاقستان (ساگیر) - مالدیو - روسیه (Pern)
+1.30	افغانستان
+1	عمان - امارات - آذربایجان - ارمنستان - نخجوان - گرجستان - روسیه (Ishevsk) - روسیه (Samara)
+0.30	ایران
KMT 0	حجاز (عربستان) - عراق - بحرین - کویت - قطر - یمن - اریتره - جیبوتی - اتیوپی - سودان - سومالی - کنیا - اوگاندا - ماداگاسکار - قمر - تانزانیا - غرب روسیه (مسکو)
-1	ترکیه - قبرس - سوریه - لبنان - فلسطین - اردن - مصر - لیبی - رواندا - شرق کنگو - مالاوی - زامبیا - موزامبیک - زیمبابوه - بوتسوانا - آفریقای جنوبی - برونئی - لسوتو - سوازیلند - یونان - رومانی - بلغارستان - مولداوی - اوکراین - بلاروس - لیتوانی - لاتویا - استونی - فنلاند - سوئد
-2	تونس - الجزایر - مالت - چاد - نیجر - نیجریه - بنین - آفریقای مرکزی - کامرون - غرب کنگو - گابون - زئیر - آنگولا - نامیبیا - گینه استوایی - آلبانی - مقدونیه - کرواسی - صربستان - بوسنی - سنجق - کوزوو - اسلوانیا - ایتالیا - فرانسه - اسپانیا - آلمان - دانمارک - بلژیک - لهستان - مجارستان - نروژ - سوئیس - اتریش - چک - هلند
-3	پرتغال - انگلستان - ایرلند - اسکاتلند - ایسلند - مراکش - جزایر قناری - صحرا - موریتانی - مالی - سنگال - بورکینافاسو - گینه - ساحل عاج - گینه بیسائو - گامبیا - سیارالئون - لیبی - چاد - توگو - غنا
-4	جزایر Cape Verd - جزایر Azores - شرق گرینلند (اسکورسی)
-5	جزایر جورجیای جنوبی (گرتیونکن) - جزایر مارتین واس - آتل داس روکاس (برزیل) - میانه اقیانوس آرام
-6	گرینلند - شرق برزیل (برازیلیا) - آرژانتین - اروگوئه - سورینام
-7	گویان - برزیل مرکزی (Manaus) - بولیوی - پاراگوئه - دمنیکن - شیلی - شرق کانادا (کبک) - (ونزوئلا 7.30-)
-8	آمریکا (نیویورک) - کوبا - جامایکا - هائیتی - پاناما - کلمبیا - اکوادور - پرو - غرب برزیل (پوکاواکرها)
-9	آمریکا (دالاس) - مرکز کانادا (Winnipeg) - مکزیک - گواتمالا - هندوراس - السالوادور - بلیز - نیکاراگوئه - کاستاریکا
-10	ایالات متحده آمریکا (Denver) - غرب کانادا (Edmonton) - غرب مکزیک (لاپاز)
-11	ایالات متحده آمریکا (لوس آنجلس) - غرب کانادا (Vancouver) - جزایر پیت کایرن
-12	آلاسکا
-13	جزایر پلی نزی - فرانسه - جزایر Hawadan هاوایی (آمریکا) - (ساموآ 14-)

آئین هنگام نوروز

محدث نوری در «مستدرک الوسائل» به نقل از حسین بن حمدان از مفضل جعفی از حضرت امام صادق علیه السلام، در حدیث مفصّلی آورده است، از جمله آن: فأوحى الله اليه: «يا حزقيل! هذا يوم شريف عظيم قدرة عندى، وقد آليت أن لا يسألنى مؤمن فيه حاجة الا قضيتها فى هذا اليوم و هو يوم **نیروز**. (ترجمه): خداوند بر حزقیل وحی فرستاد که: این روز، روزی گرامی و بلند مرتبه نزد من است. با خود عهد کرده ام؛ هر مؤمنی در این روز از من حاجتی بخواهد، آن را برآورده سازم، و آن روز، نوروز است.

تحويل سال نو

تکبیر: پیامبر اکرم در مورد یاد و ذکر خدا در اعیاد چنین می فرماید: «زینوا اعیادکم بالتکبیر» اعیاد خود را با یاد و ذکر عظمت خدا **الله اکبر** زینت دهید.

دعا: برای هنگام تحویل و لحظه حلول سال جدید، با این دعا خداوند را می خوانند:

اللَّهُمَّ يا مقلب القلوب و الأبصار، ثبت قلوبنا و أبصارنا على دينك
اللَّهُمَّ يا مصرف القلوب و الأبصار، صرّف قلوبنا الى طاعتك و نور
أبصارنا بالقرآن، و يا محول الحول و الأحوال حول حالنا إلى أحسن الحال
 علامه مجلسی رحمته الله خواندن این دعا را در نوروز مناسب دانسته است: **اللَّهُمَّ** هذه سنة جديدة و انت ملك قديم أسألك خیرها و خیر ما فیها و اعوذ بک من شرها و شر ما فیها و استکفیک مؤنتها و شغلها یا ذالجلال و الاکرام. بارها! این سال جدید است و تو خدایی ازلی و قدیمی هستی. خیر این سال و خیر آنچه را در این سال پیش می آید، از تو خواستارم و از شر این سال و شر آنچه در این سال پیش خواهد آمد، به تو پناه می برم...

هفت سین الهی

مقداری زعفران را حل نموده و با آن این آیات هفتگانه قرآنی را بر داخل کاسه چینی بنویسند و بعد از تحویل سال با ریختن مقداری آب فرات یا زمزم یا آب باران و چشمه یا گلاب؛ بشویند و از آن آب بنوشند، و آیات مزبور چنین است:

سلام قولا من رب رحیم

سلام علی نوح فی العالمین

سلام علی ابراهیم

سلام علی موسی و هارون

سلام علی آل یاسین

سلام علیکم طبتم فادخلوها خالدين

سلام هي حتى مطلع الفجر

اعمال و آداب عید نوروز

غسل، روزه، خوشبو نمودن، پوشیدن لباس پاکیزه، نماز و دعا

شیخ طوسی در «مصباح المتجید» چنین آورده است: عن الْمُعَلَّى بْنِ حُنَيْسٍ، عن مولانا الصادق عليه السلام في يوم التَّيْرُوزِ، قال عليه السلام: إذا كان يوم النيروز، فاغتسل و البس أنظف ثيابك و تطيب بأطيب طيبك و تكون ذلك اليوم صائماً، فإذا صَلَّيتِ النوافل والظهر والعصر فصلّ بعد ذلك أربع ركعات، تقرأ في أوّل كلّ ركعة فاتحة الكتاب و عشر مرّاتٍ «إنا أنزلناه في ليلة القدر»، و في الثانية فاتحة الكتاب و عشر مرّاتٍ «قل يا أيها الكافرون»، و في الثالثة فاتحة الكتاب و عشر مرّاتٍ «قل هو الله أحد»، و في الرابعة فاتحة الكتاب و عشر مرّاتٍ «المعوذتين»، و تسجد بعد فراغك من الركعات سجدة الشكر و تدعو فيها، يغفر لك ذنوب خمسين سنة.

امام صادق عليه السلام در روز نوروز فرمود: هنگامی که نوروز شد، غسل کن و لباس پاکیزه بپوش و خودت را خوشبو ساز و آن روز را روزه بدار. پس هنگامی که نماز ظهر و عصر و نافله های آن را به جای آوردی، نمازی چهار رکعتی بگزار که در رکعت اوّل آن، سوره حمد و ده مرتبه سوره قدر را می خوانی. در رکعت دوم آن، سوره حمد و ده مرتبه سوره کافرون را می خوانی. در رکعت سوم آن، سوره حمد و ده مرتبه سوره توحید را می خوانی و در رکعت چهارم، سوره حمد را با ده مرتبه سوره های فلق و ناس. پس از نماز هم سجده شکر می گذاری و دعا می کنی و این دعا را بخوان:

اللَّهُمَّ صَلِّ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ الْأَوْصِيَاءِ الْمَرْضِيِّينَ وَ عَلَى جَمِيعِ أَنْبِيَائِكَ وَ رُسُلِكَ بِأَفْضَلِ صَلَوَاتِكَ وَ بَارِكْ عَلَيْهِمْ بِأَفْضَلِ بَرَكَاتِكَ وَ صَلِّ عَلَى أَرْوَاحِهِمْ وَ أَجْسَادِهِمْ.

اللَّهُمَّ بَارِكْ عَلَى مُحَمَّدٍ وَآلِ مُحَمَّدٍ وَبَارِكْ لَنَا فِي يَوْمِنَا هَذَا الَّذِي فَضَّلْتَهُ وَكَرَّمْتَهُ وَشَرَّفْتَهُ وَعَظَّمْتَ خَطَرَهُ اللَّهُمَّ بَارِكْ لِي فِيْمَا أُنْعَمْتُ بِهِ عَلَيَّ حَتَّى لَا أَشْكُرَ أَحَدًا غَيْرَكَ وَوَسِّعْ عَلَيَّ فِي رِزْقِي يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ اللَّهُمَّ مَا غَابَ عَنِّي فَلَا يَغِيبَنَّ عَنِّي عَوْنُكَ وَحِفْظُكَ وَ مَا فَقَدْتُ مِنْ شَيْءٍ فَلَا تُفْقِدْنِي عَوْنَكَ عَلَيْهِ حَتَّى لَا أَتَكَلَّفَ مَا لَا أَحْتَاجُ إِلَيْهِ يَا ذَا الْجَلَالِ وَالْإِكْرَامِ.

و بسیار بگو: یا ذالجلال والاکرام. گناهان پنجاه سالهات بخشوده می شود.

هدیه و عیدی دادن: از امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) چنین نقل شده که فرمودند «اتی علی (علیه السلام) بهدیه النیروز فقال (علیه السلام) ما هذا؟ فقالوا یا امیرالمؤمنین الیوم النیروز! فقال علیه السلام اصنعوا کل یوم نیروزا.

در روز نوروز هدیه ای برای حضرت امیرالمؤمنین علی (علیه السلام) آورده شد. حضرت فرمودند این هدیه چیست؟ آنان پاسخ دادند ای امیرمؤمنان، امروز نوروز است، امام علی (علیه السلام) فرمودند: هر روز را برای ما نوروز کنید.

تذکر مهم

کل یوم لا یعصى الله تعالی فیه فهو یوم عید: هر روزی که در آن روز، معصیت خدا نشود و گناهی انجام نگیرد، پس آن روز؛ روز عید است. از سوید بن غفله نقل شده است که گفت: در روز عید بر امیرالمؤمنین (علیه السلام) وارد شدم و دیدم که نزد حضرت نان گندم و خطیفه (نان شیرمال) و ملبنه (حلوا شکری) است. پس به آن حضرت عرض کردم: روز عید و خطیفه؟! حضرت فرمود: «انما هذا لمن عید من غفرله»؛ این عید کسی است که آمرزیده شده است.

مبارک باد
عید عید
آمدن
مسا

مبارک باد
عید عید
آمدن
مسا

سایه آستان سید مبارک باد
و این سوره مبارکه که می خواند
نهادن بستان و در هر سوره
بانی خیر و برکت است و در هر سوره

سوره مبارک

تقویم شمسی اسلامی

مبدأ تاریخی این تقویم شمسی، سال هجرت حضرت رسول الله (صلي الله عليه وآله) می باشد. ولذا به تاریخ هجری شمسی- نامیده شده، و با علائم اختصاری **ه. ش** مشخص می گردد. در تقویم فعلی ایران آغاز هر سال لحظه وقوع اعتدال ربیعی و آغاز فصل بهار و همان لحظه **ورود و تحویل شمس به برج حمل** است که برای تعیین روز اول سال اگر تحویل شمس به برج حمل قبل از ظهر نصف النهار مرکزی و رسمی ایران (52.5 درجه در شرق نصف النهار گرینویچ که از نزدیک تهران عبور می کند) باشد؛ آن روز روز یکم فروردین و روز **نوروز** محسوب می شود، و اگر بعد از ظهر نصف النهار مرکزی ایران باشد؛ فردایش روز اول سال است و کیسه هر سال طبق فاصله ساعت تحویل سال با ظهر حقیقی مرکز ایران در نظر گرفته می شود. در روز اول سال طول شب و طول روز مساوی است.

از تقویم پارسیان باستان تا تقویم شمسی اسلامی

بنیان این تقویم در ایران قدمتی دیرینه دارد و به زمان قبل از اسلام و عصر زرتشت می رسد، البته چون پارسیان قدیم مبدأ آن را به تخت نشستن یا هلاکت پادشاهان خود قرار می دادند، آخرین مبدأ به تاریخ یزدگرد سوم آخرین پادشاه ساسانی قرار داده شده بود و به سال یزدگردی نامیده می شد.

در تقویم پارسیان ۳۰ روز ماه را نامگذاری کرده بودند و هفته نداشتند. در آن تقویم آغاز سال نیز اعتدال بهاری و نوروز بوده است. در آن ۱۲ ماه ۳۰ روزه داشتند و ۵ روز هم با نام خمسه مسترقه (پنجه

دزدیده) به آخر آبان یا اسفند اضافه می کردند و کیسه نمی کردند.

طول سال ۰/۲۵ روز از مقدار واقعی کمتر بود و به خاطر آن هر ۱۲۰ سال يك ماه به سال آخري افزودند، و این باعث شده بود که نوروز از جاي خودش تغییر کند، آشفته‌گی‌های تقویمی دوران جاهلیت (قبل از اسلام) در میان فارس و عرب هر دو بوده، عربها گرفتار نسیء بودند، و فارسها گرفتار مشکل پنجه و کبیسه غیر دقیق که موجب شده بود در طول تاریخ؛ نوروز در حرکت بوده و گاهی در بهار گاهی در فصل گرما و گاهی در پاییز و گاهی در زمستان باشد.

با طلوع اسلام و استقبال مردم ایران از آن، هر چند تقویم قمری اسلامی در میان ایرانیان جاي خود را باز کرد، ولی تقویم شمسی که محور برنامه های زندگی روزمره و امور دنیوی مردم ایران بود، نیز همچنان متداول ماند.

همچنین آشنایی ایرانیان با کلام وحی که در آن گاهشماری شمسی مطرح شده بود، و کلام خازنان وحی (علیهم السلام) که در آن بعضی از احکام اختیارات را به ملاحظه مخاطبین با تقویم ماههای پارسیان بیان فرموده بودند، و یا آنچه از سوي مکتب وحی در باب اهمیت نوروز مورد تأیید قرار گرفته بود، همه اینها موجب ادامه و تحکیم ارتباط ایرانیان با کلیت تقویم شمسی گردیده بود. ولی از سوي دیگر اشتباهات تقویم پارسیان قدیم که به نوعی گرفتار نسیء (که در اسلام از آن مذمت شده) بود مانع رسمیت و استقرار آن می شد.

از این رو در دوران اسلامی و شکوفایی علوم از جمله نجوم؛ با همت علمای اسلام؛ علم فلك و تقویم سامان گرفته و زیجها منضبط و استوار گردیده و مبانی تقویم شمسی صحیح و دقیق طراحی شد.

در زمان معتضد عباسی اشکالات فاحش تقویم پارسیان قدیم برطرف گردید. در زمان حکومت جلال الدین ملکشاه سلجوقی؛ اشکالات محاسبه ای تقویم بطور کلی تصحیح؛ و کبیسه های جلالی را برای آن مقرر کردند، مبدأ تقویم هم که از ابتدای طلوع اسلام تاریخ هجری اسلامی شده بود، برای نام ماهها نام بروج فلکی جایگزین

نامهای زرتشتی گردید، البته گاهی به مناسبت زبان حکام (ترك) از نامهای تركي بروج تقویم ختائی نیز استفاده می شد. ولی به هر حال نامهای زرتشتی ماهها کلا ملغا گردیده، و فقط در تقاویم و کتب نجومی مفصل ذکر می شد، و نام بروج فلکی نام رسمی ماهها شد.

بعد از آن کاربرد تقویم جلالی تا امروز استمرار یافت، تنها تغییر حاصله در این تقویم؛ نسبت به نام ماهها انجام گرفته است که در دوران پهلوی اول به نامهای زرتشتی قدیمی تغییر داده شد، این تغییر طی يك برنامه مرحله بندی شده برای جدا کردن ایران و ایرانیان از اسلام بود، در عهد پهلوی اول؛ ابتدا تقویم هجری قمری که رسمیت داشت ملغا گردیده، سپس با تغییر نام ماهها در تقویم جلالی از بروج فلکی به زرتشتی؛ آنرا به عنوان تقویم خورشیدی مطرح و رسمی کردند، و در عهد پهلوی دوم مبدأ تاریخ اسلامی هجری را برداشتند، و مبدأ شاهنشاهی ۲۵۰۰ ساله برای آن اعلام کردند، با این اقدام تمامی نشانهها و نمادهای ارزشی اعتقادی مردم ایران به اسلام از تقویم ایرانیان برداشته شده بود، البته این اقدام از سوی مراجع دینی و مردم مسلمان با مخالفت و اعتراض و مقاومت شدید روبرو گردید، و بعد از آن با پیروزی انقلاب اسلامی مردم ایران بر علیه حکومت شاهنشاهی دو هزار و پانصدساله، تقویم شاهنشاهی خودبخود منسوخ و با تشکیل جمهوری اسلامی آن تقویم بطور رسمی هم ملغا گردید، و بار دیگر تقویم رسمی ایران به مبدأ اسلامی و هجری بازگشته، و تنها تغییرات دوران پهلوی اول به حال خود باقی ماند.

روش استخراج تقویم شمسی و محاسبه کبیسه جلالی

تقویم هجری شمسی یکی از تقویمهای معدودی است که در دوره منجمان اسلامی دقیق طراحی شده است و در این تقویم ساختار سال کبیسه بسیار پیچیده است و آنرا به دقیقترین تقویم خورشیدی ملتها تبدیل کرده است. در تقویم جلالی که پایه اساسی تقویم هجری شمسی محسوب می شود سال ۳۶۵ روز است و در سالهای کبیسه ۳۶۶ روز می شود در این تقویم، از دوره ای ۱۲۸ ساله برای برقراری کبیسه های صحیح استفاده می شود.

اگر سالهای گاهشماری را ۳۶۵ شبانه روز در نظر بگیریم و هر ۴ سال یکبار کبیسه بگیریم، یعنی طول سال را ۳۶۵ روز و ۶ ساعت در نظر گرفته ایم که هر ۴ سال یک روز کبیسه اضافی ایجاد می شود در حالی که طول واقعی سال ۳۶۵ روز و ۵ ساعت و ۴۸ دقیقه است و این اختلاف در هر دوره ۱۲۸ ساله تقریباً معادل یک روز می شود پس در هر ۱۲۸ سال باید یک روز از طول یکی از سالهای کبیسه را حذف کرد تا طول سال متوسط سالهای گاهشماری با طول متوسط سالهای حقیقی خورشیدی برابر شود. منجمان پس از شش یا هفت بار کبیسه ۴ ساله، یکبار کبیسه پنج ساله را حساب می کنند. بنابراین حذف یک روز اضافی به تدریج در طول دوره ۱۲۸ ساله انجام خواهد شد. در واقع هر دوره ۱۲۸ ساله شامل یک دوره ۲۹ ساله و سه دوره ۳۳ ساله خواهد بود (شامل دوره های ۲۹، ۳۳، ۳۳، ۳۳، ۳۳ ساله: $۱۲۸ = ۲۹ + ۳۳ \times ۳$) و در هر دوره ۳۳ ساله ۷ بار کبیسه ۴ ساله و یک بار کبیسه ۵ ساله است و در دوره ۲۹ ساله ۶ بار کبیسه ۴ ساله و یک بار کبیسه ۵ ساله.

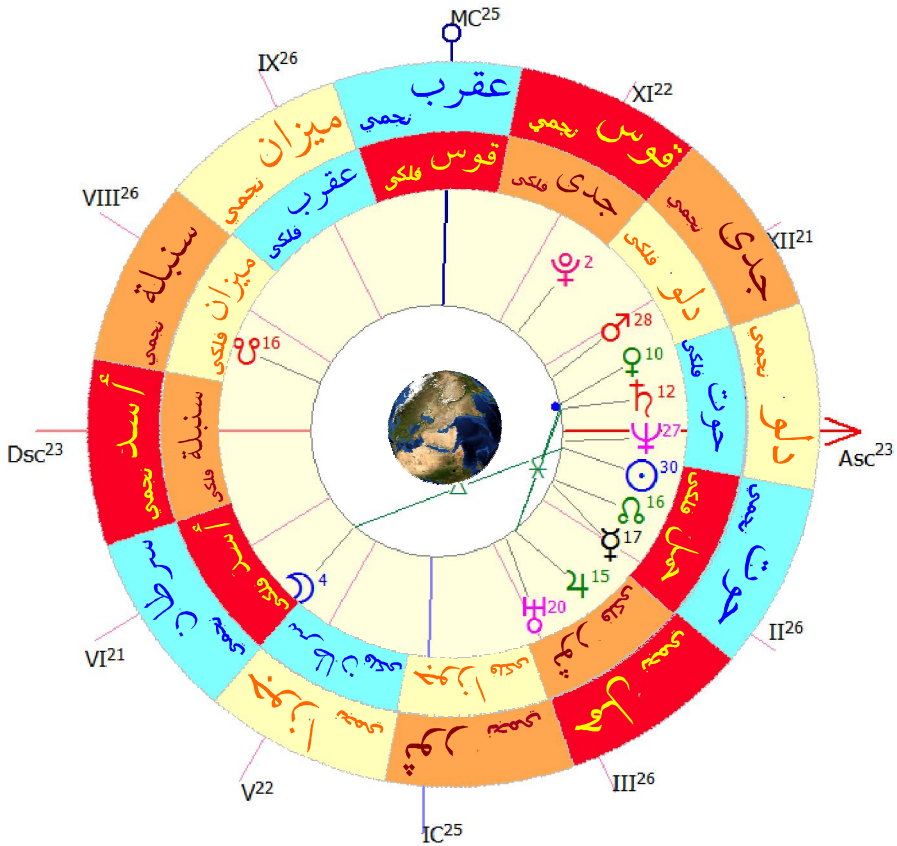
میانگین طول سال مقداری متغیر است و در دوره اخیر منجمین دوره ۱۳۲ ساله نیز برای دقت بیشتر به آن اضافه کرده اند و زمانها به دوره های اصلی ۱۲۸ ساله یا دوره ۱۳۲ ساله (شامل دوره های ۲۹، ۳۳، ۳۷، ۳۲ ساله: $۲۹+۳۷+۳۳=۱۳۹$ × ۲) تقسیم می شوند. یک دوره اصلی بزرگ مشتمل بر ۲۱ دوره ی ۱۲۸ ساله متوالی و یک دوره ی ۱۳۲ ساله است که در مجموع ۲۸۲۰ سال می شود. ($۱۲۸+۱۳۲=۲۸۲۰$ × ۲۱) دوره ۱۳۲ سالی در آخر دوره ۲۸۲۰ سالی قرار دارد. اولین دوره ۲۸۲۰ ساله در سال (۲۳۶۰-) آغاز شده است و سال ۶۲۰ هجری شمسی (۴۷۴ هجری قمری) به اتمام رسیده که سال مبدا کبیسه گیری جدید می باشد و سال تاسیس تقویم جلالی و انتهای دوره ۲۸۲۰ سالی که در آن هستیم در سال ۳۲۸۰ شمسی خواهد بود. هر دوره اصلی بزرگ ۲۸۲۰ ساله شامل ۲۱۳۷ سال معمولی ۳۶۵ روزه و ۶۸۳ سال کبیسه ۳۶۶ روزه می شود که طول متوسط سال در آن (در دوره بزرگ) $۲۴۲۱۹۸۵۲/۳۶۵$ روز است. آنقدر این عدد به سال شمسی حقیقی $۲۴۲۱۶۸۷۸/۳۶۵$ روز نزدیک است که در هر ۳۰۸ میلیون سال تنها ۱ روز خطا در تقویم رخ می دهد. در هیچ یک از تقاویم جهان ضریب دقت این قدر بالا نبوده، و مقدار خطا این قدر پائین نمی باشد و البته اگر این تفاوت یکروزه در هر ۳۰۸ میلیون سال نیز رعایت شود، خطایی باقی نخواهد ماند، و این می شود کبیسه چهارمیلیونی تقویم جلالی.

تقویم ایران امروز: اسلوب تقویم فعلی ایران مانند تقویم جلالی است و زمان تحویل شمس به برج حمل (تحویل سال) با ظهر شرعی نصف النهار مرکزی ایران مقایسه می شود که اگر بعد از ظهر بود آن روز آخر سال محسوب می شود و اگر قبل از ظهر بود همان روز نوروز است.

طالع تحویل سال ۱۴۰۳

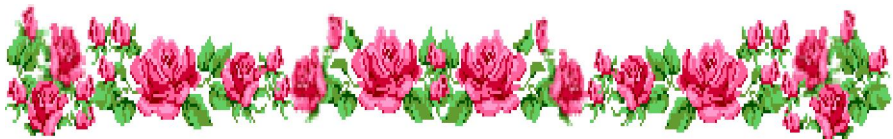
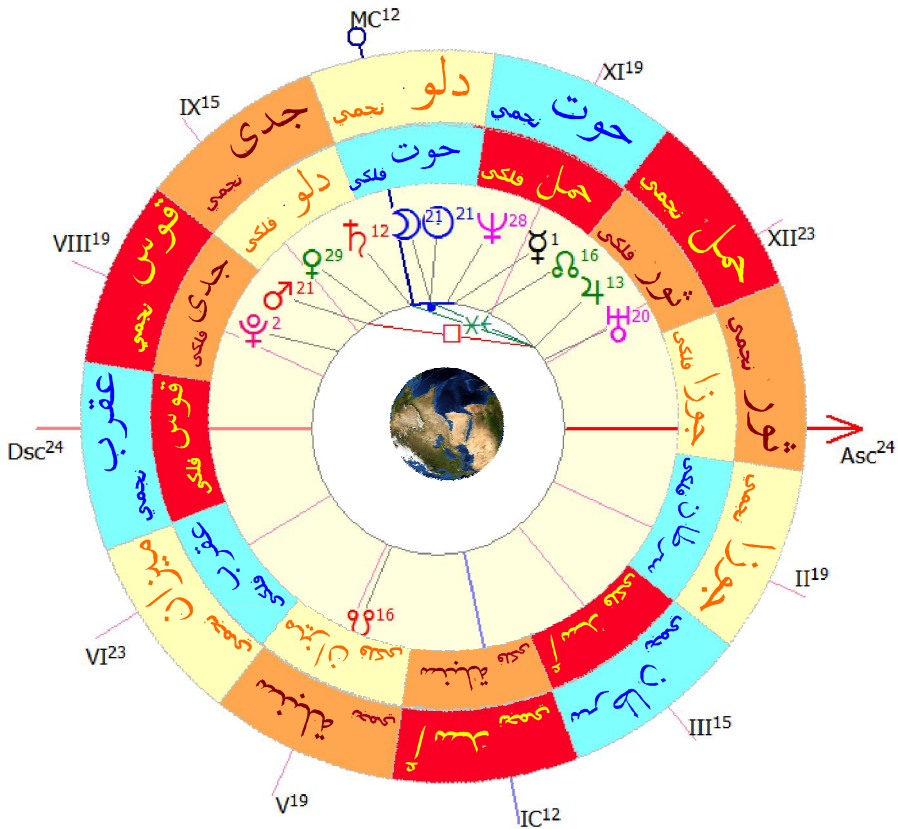
ساعت تحویل شمس به برج حمل در مکه مکرمه: ۱۰ رمضان ساعت ۶:۰۶

طالع اجتماع قبل از تحویل سال

۲۹ شعبان ساعت ۱۴:۰۰ به وقت مکه مکرمه

در تحلیل طالع سال، طالع اولین اجتماع یا استقبال شمس و قمر در قبل تحویل سال نیز بررسی می شود.

مختصات فلکی کواکب و بیوت در طالع تحویل سال (مکه مکرمه)

بروج طالع و غارب: هنگام تحویل سال دوازدهمین برج از دایره منطقه البروج، برج حوت از مثلثه آبی و بیت مشتری طالع است؛ و در مکه مکرمه درجه ۲۳ حوت و وجه سوم آن (وجه مریخ) و حد مریخ در سمت مشرق است؛ خداوند طالع مشتری و ارباب مثلثات (برای برج طالع حوت) به شب مریخ است و درجه ۲۳ برج سنبله در افق غربی منطبق بر "غارب" می باشد.

بروج وسط السماء و وتد الأرض: برج قوس منطبق بر وسط السماء و در مکه مکرمه درجه ۲۶ و وجه زحل و حد زحل در عاشر (بیت دهم) است و درجه ۲۶ برج جوزا در رابع (وتد الأرض) است.

آغاز فصل بهار در ۱۰ رمضان ۱۴۴۵ ساعت ۰۶:۰۶ (به ساعت مکه)

تحلیل طالع سال ۱۴۰۳ هجری شمسی

۱- تحلیل طالع سال، وابسته است به موقعیت بروج و کواکب در بیوت ۱۲ گانه؛ و موقعیت بیوت نیز نسبت به طول و عرض جغرافیایی بلاد متفاوت است، از این رو در هر يك از بلاد؛ بر حسب افق خودشان باید بررسی و تحلیل شوند.

۲- برخی از نشانه های فلکی وابسته به افق؛ در بلاد نزدیک به هم و یا در یک محدوده جغرافیایی یکسان است، و این بلاد در تحلیلهای آن نشانه های فلکی نیز مشترکند.

۳- در تحلیل طالع سال و احکام سنّی العالم؛ جهت تعیین مدت زمان دلالت احکام نسبت به سال؛ ابتدا برج طالع به افق بلد مورد نظر بررسی می شود و سپس کواکب سالخدا؛ و سایر نشانه های فلکی ملاحظه می گردد.

دلالات برج طالع: در بررسی طالع تحویل سال (رسیدن شمس به نقطه شروع برج اعتدالی حمل) و طالع استقبال یا اجتماع قبل آن؛ اگر برج طالع سال؛ برجی منقلب باشد (حمل، سرطان، میزان، جدی)؛ فقط حکم فصل بهار را از آن می کنند و هر فصلی از باقی فصول از طالع تحویل شمس به برج اول آن فصل حکم می کنند.

و اگر طالع سال برجی ثابت باشد (ثور، اسد، عقرب، دلو)؛ حکم جمله سال را از طالع تحویل سال می کنند.

و اگر برج ذوجسدین باشد (جوزا، سنبله، قوس، حوت)؛ حکم شش ماه بهار و تابستان از آن طالع می کنند؛ و حکم باقی سال را از طالع تحویل آفتاب به برج میزان (اول پاییز) می کنند.

کوکب سالخدا: سالخدا کوکبی است که در طالع باشد یا یکی از اوتاد باشد به شرط آنکه در انجا حظی داشته باشد؛ و اگر در وتد نبود در مایل الودت (بیوت بعد از اوتاد، بیوت ۲ و ۱۱ و ۸ و ۵) به شرط داشتن نصیب؛ و اگر نبود از طالع و خداوند طالع نباید ساقط باشد؛ و نیز گفته اند که سالخدا قویترین کوکب در صورت طالع است (در هیئت فلکی وقت تحویل سال).

دلالات طبی: بیت ششم بیت بیماریهاست؛ صاحب طالع که به خداند بیت ششم پیوندد نوع بیماریها متناسب با طبیعت صاحب بیت ششم می شود. همچنین برج طالع و بیماریهای منسوب به آن دلالت بر بیماریهای شایع را دارد.

و دلالات هر امری نیز از احوال بیت مرتبط با آن و خداوند آن بیت بررسی می شود.

کوکب سالخدا: در طالع (در طالع تحویل سال مکه مکرمه) کوکب شمس در حظ خود در شرفش است پس سالخدا می باشد؛ **سالخدا**ی شمس دلیل باشد بر **آن که:** ۱- زیاده شدن عظمت و جلال و بزرگواری پادشاهان، ۲- فتنه ای عظیم در روم شود و یکی از جمله بزرگواران ایشان هلاک شود، ۳- احوال مردمان با نظام (منتظم) بود، ۳- صلاح و ورع و دیانت و راست گفتن غالب بود، ۴- ستورانی که مردمان کار فرمایند بسیار گردند، ۵- بادهای و بارانها فراوان بود و هوا تر و معتدل بود، ۶- عمارتها بسیار کنند، ۷- میوه ها نیکو و بسیار آید و حال گندم و جو خوب بود و باشد که بعضی کشتها را بیماری افتد، زرد شوند و تباه گردند، ۸- کشتیها را خوف کمتر و سلامت غالب بود، ۹- آب جویها را مدد زیادت گردد و ماهی بسیار بود، ۱۰- بیماری اندکی بود.

دلالات برج طالع حوت در تحویل سال:

برج حوت از بروج زوجسین می باشد، و هرگاه برج طالع برج مجسده باشد؛ تحلیل طالع برای نیم سال صدق می کند.
طالع برج حوت دلالت کند بر اینکه:

۱- سباع (درندگان) زیانکار بری و بحری فراوان گردد. ۲- نم و باران بسیار بود و باد دیور بسیار جهد. ۳- در بیشتر شهرها فراخ سالی باشد مگر در شهرها که به ثور (عراق عمان گرگان فرغانه اسکندریه) و میزان (انطاکیه روم طرسوس سیستان کابل بلخ چین) و عقرب (حجاز تا یمن آمل ساری نهاوند) منسوب باشند. ۴- این طالع دلیل بود بر قوت کردن بادهای و ابرهای مختلف، و تری هوا و گشاده گشتن چشمه های آب، و بسیاری طعام.

دلالات طبی: بیت ششم بیت بیماریهاست و **برج بیت ششم (برج اسد)** دلالت

دارد بر امراض و آسیبهای اندام موضعی: دریافتهای قلب، قلب، آئورت (شریان بزرگ قلب)، فقار الظهر؛ ستون فقرات پشت و بالای کمر، الظهر یا بالای کمر (محاذی ناحیه قلب)، و دنده های پشت (گُرده)، تا پهلوها و اضلاع، نخاع، و آنچه مربوط به قوت و توان بدن است؛ به برج اسد مربوط می شود.

اندام سرتاسری: گردش خون circulation، اعصاب و سیستم عصبی حاکم بر رشته های عصبی اندامهای بدن.

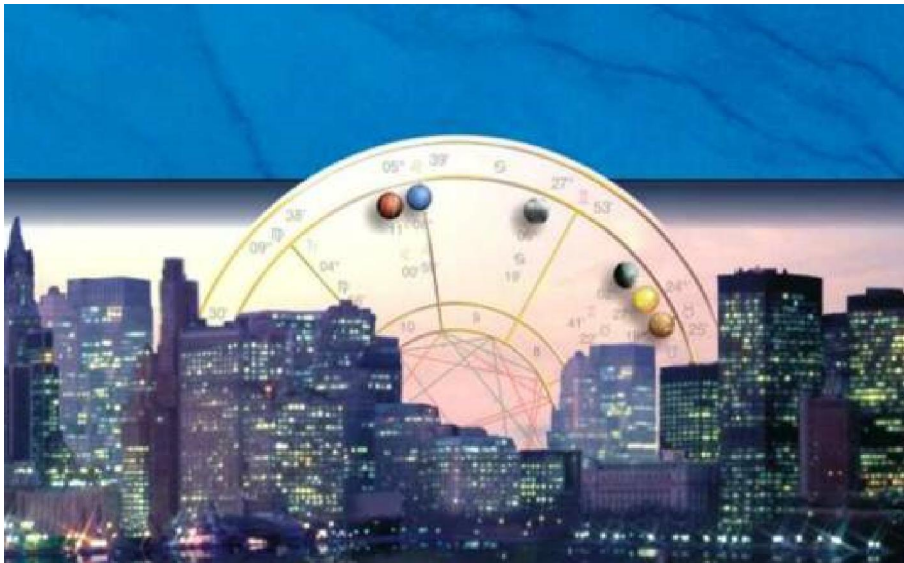
برج طالع دلالت بر بیماریهای شایع دارد و طالع برج حوت (برای مناطق با طالع آن) دلیل است که: بیماریهای قولنجی بسیار بود.

و برج حوت دلالت دارد بر بیماریها و آسیبهای (قدمین) از بعد قوزک پا تا انتهای انگشتان پا، شامل پاشنه و کف و روی پا و ناخنها و رگها و عصبهای این ناحیه. اندام سرتاسری: بافتهای چربی در بدن، و نیز مایعات لنف و عروق و سیستم لنفاتیک تحت تأثیر بروج آبی (سرطان، عقرب، حوت) است.

تذکر مهم

منجم برای استخراج توقعات سال؛ از کلیات احکام نجومی و احوال و نشانه های واقعی هر زمان؛ استفاده می کند، و به تصریح؛ اموری را در بلاد مختلف اشاره می کند، این امر نیاز به وجود زمینه و ظرفیت طرح مطالب دارد، که فعلا در این نسخه به ذکر متن احکام کلی از کتب منجمان قدیم؛ اکتفا شده، و از تطبیق آن احکام؛ بر نشانه های معاصر و امروزی آن از بلاد و حکام و امور و احوال ملل اجتناب گردید، تا اینکه ابتداء و مدتی کاربران با احکام کلی و بیانات متقدمین آشنا شده، و بعد از آمادگی اذهان برای تطبیق احکام و احوال روز؛ توقعات تفصیلی؛ مطابق نام و نشانه های امروزی نوشته و مطرح گردد. ان شاء الله.

تحلیل تنجیم ختایی و چینی درباره امسال

سال جدید ختائی (از بهمن ماه ۱۴۰۲ تا بهمن ماه ۱۴۰۳) جزو سومین سال از دوره اثنی عشری است که آن را به ترکی **لوی نیل** یعنی **سال نهنگ (اژدها)** می‌نامند و حوادث سال را با طبع آن حیوان تطبیق می‌دهند. تحلیل منجمین کهن ختایی و منجمان عصر جدید را از مرسوله سال ختایی ۱۴۰۳-۱۴۰۲ در قسمت وقایع فلکی خاص؛ از این ادرس دریافت نمایید:

<http://aelaa.net/Tal/Fa/viewtopic.php?f=2163&t=34&p=68406#p68406>

پژوهشگده ها و آموزشگده های بنیاد حیات اعلی

علوم معرفت الهی - علوم زبان وحی - علوم کلام وحی
علوم تلاوت کلام وحی - علوم کلام خازنان وحی - علوم فقه آئین الهی
علوم تقویم نجوم تخم - علوم طب جامع - علوم پاکزستی
آموزش برتر (اعلی) - علوم برتر (اعلی) - علوم توانمندی بانسروی الهی
علوم عمارت برتر - علوم انساب و تبارشناسی - رسانه های حیات اعلی
طرح و برنامه ریزی پژوهشی و مدیریت و اشراف علمی

دار المعارف الإلهیّة

۱۴۴۵

www.Aelaa.net

taqwim@aelaa.net

aelaa.net@gmail.com

والحمد لله رب العالمین